Р Е Ш Е Н И Е
№ 4121

гр. София, 20.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **536** по описа за **2013** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛЕН ЦЕНТЪР ЗА СОЦИАЛНА РЕХАБИЛИТАЦИЯ", представлявано от П. С. З. срещу РЕШЕНИЕ от 12.11.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 9-ти състав по н.ах.дело № 23876/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила – касационни основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК във вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Излагат се съображения за допуснати в хода на административно наказателното производство процесуални нарушения по см. на чл.42 т.3 и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН. Поддържа, че не е извършил вмененото му нарушение по чл.128 т.2 КТ, за което му е наложено наказание –имуществена санкция в размер на сумата от 1 500 лева. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени наказателно постановление № 29-[ЕГН] от 17.09.2011 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда".

Ответникът по касационната жалба- Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда" се представлява в процеса от юрк.С., който я оспорва и моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли, като

неоснователна.
Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за правилност на съдебния акт.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Със съдебно решение от 12.11.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по н.ах.дело № 23876/2011г. е потвърдил изцяло наказателно постановление (НП) № 29-[ЕГН] от 17.09.2011 г., издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" , с което на СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛЕН ЦЕНТЪР ЗА СОЦИАЛНА РЕХАБИЛИТАЦИЯ" на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.128 т.2 КТ.
За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Ц. Ф., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и като е кредитирал показанията на актосъставителя е приел, че касаторът е осъществил от обективна страна нарушението по чл.128 т.2 КТ.
Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 9-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 20.06.2011г. актосъставителят Ц. Ф. „главен инспектор" в Дирекция „Трудови и служебни правоотношения и правно осигуряване" към ИА „Г." и при извършена проверка по документи е констатирала , че СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛЕН ЦЕНТЪР ЗА СОЦИАЛНА РЕХАБИЛИТАЦИЯ", представлявано от П. С. З. в качеството му на работодател не е изплатил уговореното трудово възнаграждение на лицето М. Банкова В. за м.02.2011г. в нарушение на чл.128 т.2 КТ.
Относно визираните от касатора процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 9-ти състав е изложил задълбочени и обосновани мотиви по всяко едно от тях, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правилни са изводите на районния съдия за спазване на императивните разпоредби на чл.42, т.3, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН чрез описание на нарушението, датата и мястото на установяването му, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание в АУАН и НП по никакъв начин не е препятствало наказаното лице да разбере вмененото му административно наказателно

обвинение и да организира защитата си срещу него. Като е достигнал до правни изводи, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, районният съдия не е допуснал визираното в касационната жалба основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Съгласно чл.245 ал.1 КТ работодателят е длъжен да гарантира изплащането на работника на трудово възнаграждение в размер на 60% от брутното му трудово възнаграждение, но не по-малко от една минимална работна заплата, като неизпълнението на това задължение представлява нарушение на общата разпоредба на чл.128 т.2 КТ. Безспорно е установено по делото, че за м.02.2011г. на работника М. Банкова В. не е заплатено трудово възнаграждение, въпреки дадените предписания с протокол № 0104-10617/27.06.2011г. по т.18. Този факт е удостоверен от работодателя с писмо изх.№ 068-21/24.06.2011г. до ИА „Г.", като писмено е установено, че работната заплата за м.02.2011г. не е изплатена на М. Банкова В. до 30.03.2011г. До момента на приключване на проверката, както и в хода на съдебното следствие работодателят не е представил доказателства, че е изплатил работната заплата лично на М. Банкова В. по ведомост, срещу разписка или по банкова сметка, съгласно чл.270 ал.3 КТ. Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение по чл.128 т.2 във вр.чл.270, ал.3 КТ, които се споделят от касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 12.11.2012г. на СРС, НО, 9-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 ал.1, т.1 и т.2 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.11.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 9-ти състав по н.ах.дело № 23876/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.